

ADVIES Nr. 1.529

Zitting van woensdag 9 november 2005

Wetsvoorstel betreffende de verplichte fiets- en voetgangersvergoeding voor het woon-
werkverkeer (Parl. Stuk, Kamer, Doc. 51 542/001 van 4 december 2003)

x   x   x

2.121-1

ADVIES Nr. 1.529

Onderwerp : Wetsvoorstel betreffende de verplichte fiets- en voetgangersvergoeding voor het woon-werkverkeer (Parl. Stuk, Kamer, Doc. nr. 51 542/001 van 4 december 2003)

Bij brief van 15 maart 2005 heeft mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk en Consumentenzaken, op verzoek van de commissie Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een wetsvoorstel van de heren D. SCHALK en H. BONTE betreffende de verplichte fiets- en voetgangersvergoeding voor het woon-werkverkeer.

Die tekst beoogt :

- enerzijds de werkgever te verplichten een fietsvergoeding van 0,15 euro per kilometer uit te keren aan alle werknemers die met de fiets deelnemen aan het woon-werkverkeer, zowel de werknemers die de fiets als hoofdvervoermiddel gebruiken als voor de werknemers die de fiets gebruiken voor het voor- of natransport. De fietsvergoeding wordt teruggebracht tot een bedrag van 0,07 euro voor de werknemers die over een fiets van het bedrijf beschikken.

- anderzijds de werkgever te verplichten tot het betalen van een forfaitaire vergoeding van 10 euro per maand aan de werknemers die te voet naar het werk gaan en hun gelijkgestelden (met name mensen die zich met een rolstoel verplaatsen). De vergoeding beperkt zich tot het te voet gaan als hoofdvervoerswijze.

Het onderzoek van dat vraagstuk werd toevertrouwd aan de gemengde commissie Individuele Arbeidsverhoudingen en Sociale Zekerheid.

Op verslag van die gemengde commissie heeft de Raad op 9 november 2005 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 15 maart 2005 heeft mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk en Consumentenzaken, op verzoek van de commissie Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een wetsvoorstel van de heren D. SCHALK en H. BONTE betreffende de verplichte fiets- en voetgangersvergoeding voor het woon-werkverkeer.

Die tekst beoogt :

- enerzijds de werkgever te verplichten een fietsvergoeding van 0,15 euro per kilometer uit te keren aan alle werknemers die met de fiets deelnemen aan het woon-werkverkeer, zowel de werknemers die de fiets als hoofdvervoermiddel gebruiken als voor de werknemers die de fiets gebruiken voor het voor- of natransport. De fietsvergoeding wordt teruggebracht tot een bedrag van 0,07 euro voor de werknemers die over een fiets van het bedrijf beschikken.

- anderzijds de werkgever te verplichten tot het betalen van een forfaitaire vergoeding van 10 euro per maand aan de werknemers die te voet naar het werk gaan en hun gelijkgestelden (met name mensen die zich met een rolstoel verplaatsen). De vergoeding beperkt zich tot het te voet gaan als hoofdvervoerwijze.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad herinnert eraan dat de ontwikkeling van een milieuvriendelijk woon-werkverkeer al jaren kan rekenen op de belangstelling van de sociale partners, zowel op centraal niveau als op sector- en ondernemingsniveau.

Op centraal niveau bijvoorbeeld hebben de sociale partners er zich in het centraal akkoord van 22 december 2000 toe verbonden een aantal maatregelen te nemen om tegemoet te komen aan de mobiliteitsproblematiek. Zij hebben onder meer de sectoren en de ondernemingen opgeroepen om bedrijfsvervoerplannen uit te werken, om collectief vervoer op het niveau van de onderneming te organiseren - eventueel de ophaling van de werknemers bij het dichtstbijzijnde station - en alternatieve vormen van vervoer aan te moedigen, zoals het gebruik van de fiets en carpooling.

Daarnaast heeft de Nationale Arbeidsraad samen met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven in diverse adviezen voorstellen geformuleerd die enerzijds gericht zijn op de bevordering van milieuvriendelijker vervoermiddelen en tot doel hebben een beter zicht te krijgen op het verplaatsingsgedrag tussen de woonplaats en de werkplaats, en die anderzijds een antwoord willen bieden voor de economische kosten van het dichtslibben van het verkeer¹. Sommige van die maatregelen werden al door de overheid uitgevoerd, zoals de mobiliteitsenquête en de fiscale voordelen in het kader van de bedrijfsvervoersplannen.

---

¹ Voorstellen tot bevordering van een duurzame mobiliteit in de adviezen nr. 1.340 van 15 maart 2001, nr. 1.343 van 21 september 2001, nr. 1.390 van 20 februari 2002 en nr. 1.458 van 5 maart 2004; in het kader van de Europese strategie voor duurzame ontwikkeling de adviezen nr. 1.461 van 23 april 2004, nr. 1.357 van 5 juni 2001 en nr. 1.493 van 11 oktober 2004.

Tevens heeft de Nationale Arbeidsraad de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 19² gesloten die de financiële tegemoetkoming van werkgevers in de prijs van het openbaar vervoer algemeen toepasselijk heeft gemaakt voor afstanden van meer dan 5 km. Die collectieve arbeidsovereenkomst werd verschillende malen uitgebreid. De laatste keer gebeurde dit door de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 19 sexies van 30 maart 2001 waarbij ter uitvoering van het bovengenoemde centraal akkoord het erin opgenomen loonplafond voor bedienden werd afgeschaft en de percentages van de werkgeverstegemoetkoming werden opgetrokken.

In het verlengde van dat akkoord kunnen de werkgevers desgewenst met de NMBS een derdebetalersregeling afsluiten. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven brengt jaarlijks een advies uit over de tarieven van die werkgeversbijdrage.

De Raad constateert bovendien dat tal van sectoren en ondernemingen al initiatieven op het vlak van woon-werkverkeer hebben genomen. Op dat niveau worden, naast aanvullende vergoedingen voor het openbaar vervoer, meer en meer fietsvergoedingen toegekend voor die vorm van woon-werkverkeer.

De Raad vindt dit een gunstige ontwikkeling want de fiets is een milieuvriendelijk vervoermiddel dat bijdraagt tot een vlotte doorstroming van het verkeer. Bovendien zijn de investeringen in parkeergelegenheid veel lager voor fietsen dan voor auto's. Het aanmoedigen van fietsgebruik draagt ook bij tot een beter imago van de onderneming.

Rekening houdend met de positieve ontwikkeling in de sectoren en de ondernemingen, verkiest de Raad de sociale partners dat vraagstuk zelf te laten regelen in het licht van hun eigen specifieke omstandigheden. Hij kan dan ook geen gunstig advies geven over het voorgelegde wetsvoorstel.

Vanuit zijn bezorgdheid over de economische kosten van de congestie van het verkeer, heeft de Raad een aanbeveling nr. 19 gericht aan de sectoren en de ondernemingen opdat zij oordelen over de wenselijkheid om in het kader van hun overleg over duurzame woon-werkvervoermiddelen de eventuele toekenning van een fietsvergoeding in overweging te nemen.

---

² De collectieve arbeidsovereenkomst nr. 19 ter van 5 maart 1991 tot vervanging van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 19 van 26 maart 1975 betreffende de financiële bijdrage van de werkgevers in de prijs van het vervoer van de werknemers.

Ten slotte vindt de Raad het noodzakelijk dat de overheid haar inspanningen verbindt aan die van de werknemers en de werkgevers om het woon-werkverkeer optimaal te laten verlopen.

Vanuit dat oogpunt roept de Raad de bevoegde overheden op om te voorzien in de nodige randvoorwaarden opdat de werknemers zich veilig naar hun werk kunnen begeven. Hij denkt in dat verband met name aan een veilige weginfrastructuur voor fietsers.
